

de capitalització exclusivament o de qualsevol altre objecte de comerç lícit.

Les entitats que transcorregut aquest termini no hagin exercit cap de les opcions a què es refereix el paràgraf anterior causen baixa en el Registre d'Entitats d'Estalvi Particular i no poden realitzar operacions d'aquesta índole.

Article tercer.—Sens perjudici del que estableix la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc, quan per mitjà de l'expedient oportú es comprovi la situació anormal d'una entitat d'estalvi particular de les que regula la Llei esmentada, en circumstàncies que comprometin de manera immediata el compliment exacte de les obligacions contretes amb els subscriptors i associats, se'n pot decretar la liquidació forçosa i intervinguda, i ha d'actuar com a organisme liquidador la Comissió a què es refereix l'article cinquè d'aquest Reial decret llei.

La liquidació forçosa i intervinguda d'una entitat, tant en el supòsit anterior com en els altres que preveu la Llei esmentada, requereix acord del Consell de Ministres.

Article quart.—L'Estat garanteix els dipòsits lliurats per a la seva custòdia a les entitats d'estalvi particular acollides a la Llei de vint-i-dos de desembre de mil nou-cents cinquanta-cinc, en els termes que estableix aquest Reial decret llei.

Article cinquè.— Les quantitats garantides tenen els límits següents per cada persona natural o jurídica dipositant i siguin quins siguin el nombre i classe dels dipòsits en els quals figuri com a titular:

	Percentatge
— Fins a 200.000 pessetes	100
— De 200.001 pessetes a 750.000	75
— De 750.001 pessetes a 1.500.000	50

Aquesta garantia no comprèn els dipòsits constituïts amb trencament de les disposicions vigents.

Article sisè.—Perquè la garantia a què es refereixen els articles anteriors es pugui fer efectiva és necessària la concurrència d'alguna de les circumstàncies següents:

- U) Suspensió de pagaments o fallida de l'entitat.
- Dos) Acord de liquidació forçosa i intervinguda.

Article setè.—U. Per fer efectiva la garantia de l'Estat a favor dels dipositants s'ha de constituir una comissió designada pel Govern i composta per tres representants del Ministeri d'Hisenda, un del Ministeri d'Economia i Comerç i un del Banc d'Espanya, amb les funcions següents:

- a) En els casos de suspensió de pagaments o fallida, la Comissió ha de fer efectiu l'import garantit als dipositants.
- b) En el supòsit de liquidació forçosa i intervinguda, la Comissió, a més de les funcions anteriors, ha de realitzar, amb les més àmplies facultats, les operacions de liquidació, amb substitució dels òrgans de l'entitat, i exigir o instar, si s'escau, totes les responsabilitats que siguin procedents.

Quan la Comissió hagi de procedir a la liquidació forçosa s'hi ha d'incorporar un representant designat pels accionistes o associats.

Dos. En tot cas l'Estat, pel mer fet del pagament de les quantitats garantides, se subroga en els drets dels creditors corresponents.

Article vuitè.—Per fer efectiva la garantia dels dipòsits establerta en aquest Reial decret llei el Govern pot acordar avançaments del Tresor que s'han de realitzar amb càrrec a un compte especial obert al Banc d'Espanya, el

saldo del qual no merita interessos ni és computable als efectes del límit que estableix l'article cent dotze, a), de la Llei general pressupostària.

En el compte esmentat s'han d'ingressar les quantitats que recobri l'Estat, i el saldo negatiu que pugui resultar s'amortitza amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

Article novè.—En el cas de liquidació forçosa i intervinguda d'una entitat, els dipòsits dels estalviadors cessen de meritar interessos i premis a partir del moment en què aquella s'acordi.

Article desè.—El pagament de les quantitats garantides en aquesta disposició s'ha d'efectuar en els terminis i condicions que resultin viables segons el parer de la Comissió designada a aquest efecte i, en tot cas, en un període que no pot excedir els dotze mesos des que es produeixi qualsevol dels supòsits que donen lloc a la garantia. Això no obstant, s'ha de fer un lliurament a compte del vint-i-cinc per cent de la suma garantida en el termini de tres mesos, com a màxim.

Article onzè.—En el supòsit de liquidació forçosa i intervinguda, els titulars de les accions representatives del capital social o de les participacions del fons mutual de les entitats han de percebre l'haver líquid que, si s'escau, resulti en finalitzar les operacions de liquidació de la societat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Els actes i documents legalment necessaris perquè les entitats actualment autoritzades puguin complir el que estableix aquest Reial decret llei, així com els derivats de les operacions de la seva liquidació forçosa i intervinguda, estan exempts de qualsevol classe de tributs.

DISPOSICIÓ FINAL

El Govern i els ministres d'Hisenda i Economia i Comerç, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les mesures necessàries per a l'aplicació d'aquest Reial decret llei, que entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, vint d'agost de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELUY BUSTELO

19239 REIAL DECRET LLEI 12/1981, de 20 d'agost, pel qual es modifica parcialment el Reial decret llei 10/1978, de 17 de març. («BOE» 205, de 27-8-1981, i «BOE» 230, de 25-9-1981.)

El procés de consolidació i desenvolupament de les institucions d'autogovern de què disposen els territoris dotats d'un règim d'autonomia provisional, sobretot quan es troba ja pròxima la fase d'aprovació dels seus estatuts d'autonomia de conformitat amb la Constitució, exigeix l'adequació de les normes que regulen la composició dels seus òrgans de govern, als efectes que aquests responguin amb la màxima eficàcia a les seves funcions institucionals.

Per tot això, aquesta disposició modifica els articles cinquè i sisè del Reial decret llei deu/mil nou-cents setanta-vuit, i estableix una nova composició del Consell de l'ent preautonòmic valencià, i alhora modifica la forma

d'elecció de la seva presidència i crea la figura del vicepresident.

En virtut d'això, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia vint d'agost de mil nou-cents vuitanta-u, i en ús de l'autorització que conté l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

«Article primer.—Es modifiquen els articles cinc i sis del Reial decret llei deu/mil nou-cents setanta-vuit, de disset de març, que queden redactats de la manera següent:

Article cinc.—U. El Consell està compost per dotze membres, dels quals nou són designats pels partits polítics amb representació parlamentària proporcionalment al nombre total de parlamentaris obtingut per cadascun d'aquests en les últimes eleccions generals. Els tres restants es designen un per cadascuna de les tres diputacions provincials.

Dos. El Consell queda facultat per reformar el seu Reglament de règim interior, i ajustar-lo a les circumstàncies actuals i al contingut d'aquest Reial decret llei.

Article sis.—El partit amb més representació en el Consell proposa la persona que hagi d'assumir la presidència per a la seva ratificació pel Ple.

El partit que segueixi amb un nombre més gran de representants en el Consell proposa la persona que n'hagi d'assumir la vicepresidència per a la seva ratificació pel Ple.

El president designat assumeix la representació del Consell, presideix les reunions i dirimeix les votacions en què es produeixi un empat amb vot de qualitat.

El vicepresident substitueix el president en els casos de vacant, absència o malaltia i exerceix les funcions que aquest li delegui.»

Article segon.—Aquest Reial decret llei, del qual se n'ha de donar compte de manera immediata al Congrés, entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Palma de Mallorca, vint d'agost de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada al «BOE» núm. 230, de 25-9-1981.)

24155 LLEI 33/1981, de 5 d'octubre, de l'escut d'Espanya. («BOE» 250, de 19-10-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

L'escut d'Espanya és quarterat i entat en punta. En el primer quarter, de gules o vermell, un castell d'or, emmerletat, aclarit d'atzur o blau i maçonat de sable o negre. En el segon, de plata, un lleó rampant, de púrpura, linguat, unguat, armat de gules o vermell i coronat d'or. En el tercer, d'or, quatre barres, de gules o vermell. En el quart, de gules o vermell, una cadena d'or, posada en creu, sau-

tor i orla, carregada al centre d'una maragda del seu color. Entat de plata, una magrana al natural, esberlada de gules o vermell, tallada i amb dues fulles, de sinople o verd.

Acompanyat de dues columnes, de plata, amb base i capitell, d'or, sobre ones d'atzur o blau i plata, superada de corona imperial, la dreta, i d'una corona reial, la sinistra, totes dues d'or, i envoltant les columnes, una cinta de gules o vermell, carregada de lletres d'or, a la dreta «Plus» i a la sinistra «Ultra».

Al timbre, corona reial, tancada, que és un cercle d'or, encastat de pedres precioses, compost de vuit florons de fulles d'acant, visibles cinc, interpolades de perles, i de les fulles dels quals surten sengles diademes sumades de perles, que convergeixen en un món d'atzur o blau, amb el semimeridià i l'equador d'or, sumat de creu d'or. La corona, folrada de gules o vermell.

Article segon.

L'escut d'Espanya, tal com es descriu a l'article anterior, porta escussó d'atzur o blau, tres flors de lis d'or, posades dues i una, la bordura llisa, de gules o vermell, propi de la dinastia regnant.

Article tercer.

Per reial decret s'ha de fer públic el model oficial de l'escut d'Espanya que regula aquesta Llei.

DISPOSICIONSTRANSITÒRIES

Primera. Els diferents organismes públics que utilitzen l'escut d'Espanya disposen d'un termini màxim de tres anys per substituir l'escut avui en ús.

Segona. Es mantenen els escuts existents en els edificis declarats monuments historico-artístics. Igualment es mantenen en els monuments, edificis o construccions de l'ornamentació dels quals formin part substancial o l'estructura dels quals pugui quedar danyada en separar els escuts.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, cinc d'octubre de mil nou-cents vuitanta-u.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
LEOPOLDO CALVO-SOTELOY BUSTELO

24156 LLEI 34/1981, de 5 d'octubre, per la qual es dicten normes complementàries sobre legitimitat en el recurs contenciós administratiu. («BOE» 250, de 19-10-1981.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

A tots els efectes a què es refereix la vigent Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, s'entén com a Administració pública l'Administració de les comunitats autònomes. Les entitats sotmeses a la tutela d'aquestes comunitats tenen la mateixa consideració.